



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs, tum pro Pœnitentibus

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

Qua ratione Confessor antequam absolvât pœnitentem, interrogare
debeat, par. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

pondeo obligatur si advertit tale
 silentium oriri ex malo exami-
 ne: quia debet pœnitentem in-
 dispositum ad rectam dispositi-
 onem adjuvare: immo etiam
 inculpabiliter pœnitens omittet-
 ret: quia Confessorio etiam in-
 cumbit cognoscere plenè statu
 rei, illumque rectè dirigere ad
 eamquam absolvat. Quomodo
 autem, & qua prudentia inter-
 rogare debeat pœnitentē de pec-
 catis ab ipso commissis, jam
 subdo.

§. III

*Qua ratione Confessor. antequam
 absolvat, Pœnitentem in-
 terrogare debeat,*

9 **H**Æc animadversio supra
 cum de integritate con-
 fessionis actum est, suum germa-
 num nancisci locum poterat
 rum nec ab hoc loco, ut con-
 dera-

deranti patebit, aliena prorsus est, Quare breviter de illa aliquid, ex Delugo, a qui solidè, & dilucidè illam exagitat, breviter de nostro more, quantum ad expediendam confessionem pertinet, afferemus.

a Delugo
de pæn. 1
disp. 16.
sect. 14.
num. 589.

io Confessarius non obligatur ad examinandum pœnitentem exquisita industria & exactissimo examine, sed suavi, & humano. Ad cognoscendum autem gradum hujus diligentia, quam adhibere debet Confessarius, nota, posse errari vel per defectum vel per excessum. Per defectum errant rudes, ignarique Confessarii nihil interrogando, vel solum crassissima quædam, vel universalialia: Per excessum enim fallunt Doctores, quia his occurrunt plures, & plures, interrogationes, quibus melius species, vel numerus peccatorum explicarentur Circa quod advertendum est, Confessarium non obligari

ligari plus ad interrogandum, quam ipse pœnitens ad se examinandum: immò pœnitens obligatur primo loco & deinde juxta capacitatem pœnitentis Confessarius: pœnitens autem non obligatur ad exactissimum examen, sed ad humanum, hoc est tale, quo ad Sacramentum hoc non reddatur nimis grave, & onerosum; nec ista est bona consequentia, si plus hic se examinaret, plus inveniret; ergo ad hoc obligatur, non est, inquam, bona consequentia. Ratio est, quia non est attendendum solum ad exactam, & integram confessionem peccatorum! sed etiam per maximè, ne Sacramentum, ex hoc capite, reddatur nimis onerosum, & grave. Ideo ergo dicendum est de interrogationibus à confessario exhibendis: non enim aliis, aliisque minutissimis interrogationibus torquere debet pœnitentem, sed

humano, prudentique modo ;
quamvis omittenda sit aliqua
differentia, vel numerus, alias
aperiendus.

II Sed inquireret aliquis ali-
quam regulam circa huiusmodi
examen, humanaeque interro-
gationes. At profectò non potest
dari una, & eadem regula pro
omnibus: pender enim ex capa-
citate, & dispositione corporali,
ex attentione; aliisque circum-
stantiis. Quare pauciores, &
crassiores interrogationes de-
bent fieri homini inculto, & bar-
baro, quales sunt Indi Occiden-
tales, quam alicui Europæo: le-
uius item examinandus est ru-
sticus noster, quam homo civi-
lis: leuius, qui ægrotat, & diffi-
culter potest ad subtiliora atten-
dere, propter capitis debilita-
tem, quam homo sanus, & ro-
bustus. Denique [quod notan-
dum est etiam] leuius, & mi-
nus exactè interrogandus est

V

circa

circa singula, qui plura habet
 peccata, quam qui pauciora Ra-
 tio colligitur ex dictis: quia cum
 solum requiratur diligentia, &
 examen humanum, hoc autem
 sit illud, quod non generat ex se
 fastidium, & tædium huius Sa-
 cramenti; consequens est, ut
 minùs distincta notitia requira-
 tur ab eo, qui vel propter inca-
 pacitatem, vel propter morbum,
 vel propter peccatorum multi-
 tudinem, vel aliam ob causam
 difficiliùs posset exactam noti-
 tiam reddere. Nam illi, qui con-
 fiteri debet peccata totius vitæ,
 quam in omni peccatorum gene-
 re expendit; difficillimum esset,
 & aptum ex se ad reddendam
 illi confessionem odiosam, &
 gravem nimis, examen illud,
 quod alteri facienti confessione
 menstruam, non esset difficile,
 sed facile. Et hæc est ratio, cur
 à meretrice, & concubinario,
 & similibus minùs exactè, & di-
 stinctè

stin
 cator
 vel p
 in ec
 rum
 uniu
 fiten
 long
 hibe
 ret,
 quar
 inte
 dere
 fessi
 grav
 rius
 & n
 guli
 sing
 tilio
 ri

distinctè petamus numerum peccatorum, quam si per mensem, vel per hebdomadam solam v. g. in eo peccato fuisset: quia nimirum diligentia, quæ pro peccatis unius hebdomadæ distinctè cōfitendis sufficeret; eadem si pro longo tempore examinando adhiberetur, difficultatem ingereret, & molestiam talem, ad quam præceptum confessionis integræ non obligat; quia redderet præceptum ipsum, & confessionem nimis molestam, & gravem. Debet ergo Confessorius accommodare se pœnitenti, & noticiam peccatorum à singulis petere, juxta capacitatem singulorum; subtiliorem à subtilioribus, crassiorem à crassioribus, breviorē ab infirmioribus, &c. Hæc ex illo,